

## عنوان مقاله:

گفت وگویی ادیان و مساله «دیگری دینی» در الهیات ناظر به ادیان

## محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 6، شماره 13 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسندگان:

احمد مقری - دانشجوی دکتری مطالعات تطبیقی ادیان، دانشکده ادیان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

مهراب صادق نیا - استادیار گروه ادیان، پژوهشکده ادیان و مذاهب، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

مهدی صالحی - دانشجوی دکتری مطالعات تطبیقی ادیان، دانشکده ادیان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

## خلاصه مقاله:

بنابر باور غالب، شکل گیری و ثمر بخشی گفت وگویی ادیان بیش از هر چیز مبتنی بر گشودگی نسبت به دین دیگر و به رسمیت شناختن «دیگری دینی» است، به گونه ای که باید پذیرفت دین دیگر هم واجد بهره و نصیبی از حقیقت است و متدینان به آن نیز که اینک طرف گفت وگو قرار گرفته اند واجد حظی از نجات و رستگاری هستند. اما پرسش مهم این است که بر پایه کدام بستر الهیاتی می توان تکثر دینی را ارج نهاد و چنین سهمی از حقیقت و نجات را برای دیگر ادیان در نظر گرفت؟ امروزه واکاوی ابعاد این مساله و جستجو برای یافتن بهترین پاسخ به آن در الهیات ناظر به ادیان، پی گیری می شود. سه رویکرد انحصارگرایی، شمول گرایی و کثرت گرایی که هر یک متضمن تفسیر الهیاتی ویژه ای نسبت به دیگر ادیان است، الگوهایی هستند که با گذشت زمان در دل الهیات ناظر به ادیان شکل گرفته اند و بخت و اقبال خود را در سامان دادن پاسخی به مسئله دیگری دینی آزموده اند. این مقاله در صدد است تا پاسخ های فوق را مورد ارزیابی قرار دهد. پژوهش حاضر از روش تحقیق کیفی بهره می گیرد و بر این پیش فرض استوار است که الگوهای کلاسیک الهیات ناظر به ادیان، از شکل دادن بستر الهیاتی مناسبی برای گفت وگویی ادیان به گونه ای که «دیگری دینی» را به رسمیت بشناسد و هم زمان التزام و هویت دینی مشارکان در گفت وگویی ادیان را پاس دارد، قاصر است

## کلمات کلیدی:

گفت وگویی ادیان، الهیات ناظر به ادیان، الهیات تطبیقی، تکثر دینی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210568>

